

Šteta, što se tijekom piščevih razmatranja u samom tekstu ne nalaze bilješke o autorima, koji raspravljaju o istom predmetu. To bi bio jedan znatan metodički i stvarni plus za pedagoški problematiku. Nekoliko se takvih zanimljivih bilježaka nalazi na kraju knjige na str. 255—276.

Knjiga je pisana sasvim uročitim jezikom, koji je pun blistavila i obilja, te nerijetko nastoji stvarati izražaje. Ipak to nije lagana lektira, nesamo radi problema, o kojima pisac raspravlja, nego i jezično i stilski. Bilo bi mnogo lakše, kad bi rečenice bile znatno kraće.

Knjiga će »Ličnost i odgoj« u svojoj cjelini i u svojoj namjeri pobuditi zanimanje i potaći na dublje razmišljanje o istaknutim problemima one, koji žele zahvatiti do dna pedagoških problema. Nije to knjiga »za praksu«. A opet i jest. »Praktični pedagog« ne će u njoj naići na »praktične« upute niti na rješavanje »praktičnih« pitanja slučajne sadašnjice, koja prolazi. Ali iz svake će stranice moći crpsti pobudu da dublje zahvati u smisao odgajalaštva u njegovoj najosnovnijoj biti, da upozna nutrašnji duh, što provejava ili treba da provejava svako odgajalaštvo i svakog odgajatelja... I u tomu je vrijednost ove knjige.

Dr. D. Kniewald.

Episkop Nikolaj: Misionarska pisma, gcd. II. (1933), 8°, str. 1—209, br. 1—12. Ohrid, mitropolija, pismo 101—199.

Misionarska se pisma »objavljuju s ciljem, da pomognu hrišćanima u razjašnjenju duhovnoga života kroz odgovore na savremena pitanja iz oblasti vere i morala. Još i da posluže pravoslavnim misionarima kao pomoćno sretstvo«. Objavljuju se jedanput mjesečno i o velikim praznicima hrišćanskim. Cijena je po jedinom broju: jedan dinar, a godišnja pretplata sa prazničkim projevima 20 dinara. Za inostranstvo 30 dinara. Vlasnik i odgovorni urednik Ignjatije Marković, jeromonah, mitropolija Ohrid. Svaki broj obuhvata 1 štampani arak.

Iz sadržaja misionarskih pisama za god. 1933. evo vam nekoliko naslova: 102. pismo učiteljici: ko svedoči da postoji Bog; 103. pismo udovici: da li da ide u manastir; 106. šegrta: saveti za duhovni život; 107. radnici: što znači Tebje Gospodi; 108. šećerdžiji S.: treba li se strašiti smrti; 114. osuđeniku: o nepravdi ljudskoj; 118. trgovcu S.: je li utorak nesrećan dan; 130. Peri bogomoljcu: o žalosti radi Hrista; 132. roditelju: ima li duhova; 133. starici: o vaskresenju teba; 142. težaku Nikoli: o unutarnoj milosti; 145. bojadžiji Ljubisavu: o Božjem danu; 146. studentu: o uticaju s onoga sveta; 147. gvozdjaru R.: o Judi izdajniku; 158. osamljenoj gospodi: o molitvi; 174. amerikancu Jovi: kome verovati; 179. advokatu Simi: o Kainovom strahu; 185. gospodinu Tomi: ima li sudbine i t. d.

Tko ih je čitao, mislim, da je ostao zadovoljan. U njima je na pučki način, s mnogo iskustva, rečeno mnogo toga, što kršćani, bili oni pravoslavni ili katolici, često ne znaju i ne razumiju. Pogotovo to vrijedi za mnoga mjesta sv. pisma, koja i inače trebaju tumača. Ne ulazim u samu egzegezu mjesta, nego samo ističem moralnu korist, koju mogu donijeti ova pisma, jer su pisana uvjerljivo i razumljivo.

A. Ž.